

for udstedelse (eller forlængelse) af visum, at den pågældende vil ernære sig ved prostitution her i landet.

Endvidere er der ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven indført en ny bestemmelse i straffeloven - § 125 a - som supplerer den nævnte straffebestemmelse i udlændingeloven.

Straffelovens § 125 a, der trådte i kraft den 3. juli 1998, omfatter den, der under skærpende omstændigheder gør sig skyldig i menneskesmugling efter udlændingelovens § 59, stk. 3. Strafferammen er fængsel indtil 4 år.

Straffelovens § 125 a vil f.eks. kunne anvendes, hvis der er tale om organiseret eller professionel menneskesmugling eller en systematisk adfærd, og menneskesmuglingen sker for vindings skyld.

Bl.a. på den anførte baggrund har Justitsministeriet tidligere givet udtryk for, at det i langt de fleste tilfælde vil være muligt at straffe personer, der importerer kvinder til Danmark med henblik på prostitution, og at der næppe er behov for yderligere bestemmelser på dette område.

Jeg har dog som tilkendegivet over for Retsudvalget i forbindelse med behandlingen af forslag til lov om ændring af straffeloven (Afkriminalisering af prostitution m.v. samt kriminalisering af kunder til prostituerede under 18 år (L 43) netop anmodet Rigsadvokaten om at undersøge og vurdere behovet for yderligere straffelovsbestemmelser, der er rettet mod »import« af kvinder med henblik på prostitution.

Jeg vil vende tilbage over for Retsudvalget, når Rigsadvokatens redegørelse foreligger.

Spm. nr. S 857

Til indenrigsministeren (7/1 98) af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren lade Udlændingestyrelsen åbne arkiverne, således at der kan kastes lys over de danske udleveringer af statsløse personer, herunder jøder, til Tyskland under besættelsen?«

Begrundelse

Selv om en åbning af arkiverne kan give et skår i den danske stolthed over redningen af de dan-

ske jøder under besættelsen, må det være rigtigt at få den fulde sandhed frem.

Den minimale risiko for at der fremkommer personfølsomme oplysninger, må efter næsten 60 år vige for hensynet til eftertidens krav på den fulde sandhed.

Spørgsmålet er blevet aktuelt, efter at den islandske historiker Vilhjalmur Örn Vilhjalmsson er blevet nægtet adgang til arkiverne i Udlændingestyrelsen. Hvis han har ret i, at den kontorchef, der underskrev godkendelsen af udleveringerne, selv har bidraget til såvel straffelovstillægget (til brug for retsopgøret efter krigen) som til værket »Danmark under verdenskrig og besættelse« uden at nævne udleveringerne, så er der yderligere grund til at få hele sandheden frem i dagens lys.

Svar (29/1 99)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen): Udlændingestyrelsen har oplyst, at styrelsen i en årrække efter anmodning fra rigsarkivaren har taget stilling til, om der kunne gives samtykke til arkivadgang i arkiverede udlændingesager.

Rigsarkivet har i sin hidtidige praksis behandlet alle arkiverede udlændingesager, der er mindre end 80 år gamle, efter reglerne for arkivenheder, der omfatter sager inden for straffetsplejen, jf. arkivlovens § 22, stk. 1, nr. 3. Som følge heraf har arkivadgang til disse sager været betinget af Udlændingestyrelsens samtykke, jf. arkivlovens § 24, stk. 2, nr. 2.

Udlændingestyrelsen har i 1998 i overensstemmelse med praksis på området meddelt afslag til en islandsk forsker i en række af disse sager.

Udlændingestyrelsen, Rigsarkivet og Indenrigsministeriet har den 13. januar 1999 afholdt et møde om praksis efter arkivloven. Der var enighed om, at praksis burde revideres, således at både hensynet til den frie forskning og hensynerne til de i sagerne omtalte personer og deres pårørende blev varetaget på betryggende måde. Rigsarkivaren kan fremover - på en række nærmere specificerede betingelser - efter en konkret vurdering give arkivadgang til brug for forskningsmæssige, studiemæssige og lignende formål.